

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2027

Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychologia młodych dorosłych
Kod przedmiotu*	LII.6
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Psychologii
Kierunek studiów	Logopedia z nauczaniem języka polskiego jako obcego
Poziom studiów	Studia II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II, semestr 3
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	Dr Tomasz Gosztyła
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	pracownicy Instytutu Psychologii

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	warsztaty	Liczba pkt. ECTS
3	15	-	-	-	-	-	-	15	3

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	Nabycie szczegółowej wiedzy na temat psychologiczno-pedagogicznych podstaw logopedii w zakresie terapii dorosłych.
C ₂	Nabycie umiejętności prowadzenia metodami psychologicznymi działań profilaktyczno-wspomagających; nabycie umiejętności współpracy z psychologami
C ₂	Kształtowanie świadomości potrzeby wykorzystania zdobytej wiedzy w terapii osób dorosłych

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka zna i rozumie psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających	K_Wo6 P7S_WG E.2L.W1
EK_02	Student/ka potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; analizować i stosować metody psychologiczne w terapii logopedycznej osób dorosłych; współpracuje z różnymi specjalistami w celu osiągnięcia jak najlepszych efektów terapii	K_U01 P7S_UW E.1L.U1. E.1L.U2 E.1L.U3. E.2L.U1
EK_O3	Student/ka jest gotowy/a do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń psychologicznych w zakresie terapii osób dorosłych; zna i stosuje w praktyce zasady pracy w zespole diagnostyczno-terapeutycznym	K_Ko2 P7S_KK E.1L.K1.

3.3 Treści programowe**A. Problematyka wykładu**

Człowiek dorosły – rozwój czy zmiana? Podobieństwa i różnice między specyfiką rozwoju człowieka od narodzin do osiągnięcia dorosłości a rozwojem człowieka dorosłego. Główne koncepcje rozwoju człowieka w biegu życia - wprowadzenie.
Rozwój osobowości a kryzysy w rozwoju i rozwój poczucia tożsamości.
Rozwój osobowości w biegu życia (koncepcja Davida Levinsona, przemiany struktury życiowej, rola marzeń w rozwoju) oraz rozwój sfery społecznej - koncepcja Erika Eriksona
Rozwój społeczny i podejmowanie ról społecznych a rozwój kompetencji ważnych dla efektywnej realizacji ról społecznych
Rozwój psychicznych właściwości
Rozwój poczucia wspólnoty (sfera społeczna) oraz rozwój sfery emocjonalnej u człowieka dorosłego
Rozwój sfery poznawczej - postformalne stadia rozwoju
Rozwój sfery poznawczej - koncepcje mądrości
Wspomaganie rozwoju (opracowanie i prowadzenie treningów wspomaganie rozwoju)
Rozwój w okresie wczesnej dorosłości – sfera poznawcza, emocjonalna, fizyczna - podsumowanie

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Rozwój poczucia tożsamości w okresie wkraczania w dorosłość Jak wspomagać rozwój tożsamości oraz rozwój w okresie wczesnej dorosłości - sfery fizyczna i emocjonalna
Wspomaganie rozwoju emocjonalnego dorosłych – przygotowanie projektu treningu rozwijającego kompetencje emocjonalne
Rozwój w okresie wczesnej dorosłości – sfery: społeczna, osobowości, poznawcza
Wyodrębnianie zmian: progresywnych, regresywnych, obszarów stabilności oraz trudności psychologicznych, z jakimi możemy się spotkać.
Analiza, na ile dana zmiana jest powszechna w danym okresie i od jakich czynników zależy.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: prezentacja multimedialna, wykład problemowy, projekcje materiałów filmowych

Warsztaty: analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, ocena głosów w dyskusji w czasie konsultacji i zajęć, ocena wykonywanych zadań	wykład, warsztaty
EK_02	ocena głosów w dyskusji w czasie konsultacji i zajęć, ocena wykonywanych zadań, projektów	wykład, warsztaty
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, ocena głosów w dyskusji w czasie konsultacji i zajęć, ocena wykonywanych zadań, współpraca z grupą	wykład, warsztaty

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

<p>Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną Ocena końcowa jest wypadkową ocen cząstkowych, które student otrzymuje za:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zadania wykonywane w domu (waga 1) • Zadania wykonywane na zajęciach (waga 1) • Aktywny udział w zajęciach – jedna ocena za cały semestr (waga 2)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	40
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<i>Nie dotyczy</i>
zasady i formy odbywania praktyk	<i>Nie dotyczy</i>

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Gurba E. (2001), *Wczesna dorosłość* [w:] B. Harwas-Napierała, J. Trempała (red.), *Psychologia rozwoju człowieka*, t. 2, 202–233. Warszawa: PWN.
- Gurba E. (1985), *Człowiek dorosły: logik czy pragmatyk? Przegląd badań tradycji postpiagetowskiej*. *Przegląd Psychologiczny*, 2, 332–343
- Szafraniec, K. (2011). *Młodzi 2011*. Warszawa: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
- Strycharczyk, D., & Clough, P. (2018). *Odporność Psychiczna. Strategie i narzędzia rozwoju*. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca:

- Kocik L., *Rodzina w obliczu wartości i wzorów życia ponowoczesnego świata*, Krakowska Szkoła Wyższa im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Kraków 2006.
- Oleś M., *Jakość życia młodzieży. W zdrowiu i w chorobie*, Wydawnictwo Naukowe KUL, Lublin 2010
- Piaget J., Inhelder B. (1970), *Od logiki dziecka do logiki młodzieży*. Warszawa: PWN.
- Robinson E.J., Apperly I. (1998), *Adolescents' and adults' views about the evidential basis for beliefs: relativism and determinism re-examined*. *Developmental Science*, 1 (2), 279–289.
- Trempała J. (1986), *Rozwój poznawczy w dorosłości. Kontynuacja rozwoju operacji formalnych czy kształtowanie się nowych jakości poznania?* *Przegląd Psychologiczny*, 1, 9–23.
- Tyszkowa M. (1985), *Post- i neopiagetowskie koncepcje rozwoju poznawczego: przesłanki, główne tezy i inspiracje*. *Psychologia Wychowawcza*, 2, 121–130.
- Wiśniewska, L.A. (2014). *Kobiece ciało – kobieca psychika. Ja-cieleśne a psychospołeczne funkcjonowanie młodych kobiet*. Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.
- Zaleski Z., *Stan cywilny a ocena wartości*, *Przegląd Psychologiczny*, 22, 1979, s. 709-730.